

In Memoriam Witte Zuster Riek Freijse. Voorgelezen bij haar uitvaart in Boxtel door Zr Leny Droogh.

Zuster Riek is geboren in Oisterwijk en was het tweede kind, het oudste meisje, uit een arbeidersgezin met acht kinderen. Zij had 3 broers en 4 zussen. Vader werkte hard als leerlooier en later als uitvaartverzorgster. Moeder was een zachtaardige lieve vrouw en zorgde voor het gezin. Ze was vaak ziek. Dit maakte veel indruk op Riek. De (strengere) tante van Riek kwam dan helpen in het huishouden, dit tot verdriet van de kinderen, want ze kregen dan vaak straf.

Na de MULO had Riek verschillende dienstbetrekkingen op kantoor en bij een huisarts en ook deed ze de opleiding tot gezinsverzorgster. Een goede voorbereiding op haar latere missionarisleven, zoals ze zelf zei. Haar ouders brachten haar naar de Witte Zusters in Maarn in 1959, ook al hadden ze moeite met het feit dat het een missiecongregatie betrof. Riek deed haar eerste gelofte in 1961. Tijdens haar verdere opleiding en werk in Liverpool, Engeland, overleed haar vader. Ze mocht helaas niet naar de uitvaart. Dit was een grote klap voor haar. Ze had zo graag haar moeder willen troosten. Ook trouwden haar broers en zussen in haar afwezigheid.

In 1965 werd Riek benoemd voor Tanzania, zoals zovele Nederlandse Witte Zusters. Hier heeft ze op diverse missieposten gewerkt: eerst naar Tabora om Ki Swahili te leren, toen naar Sumve voor de huishouding en later in het ziekenhuis in Bukumbi, waar ze afwisselend de administratie en pastorale zorg deed. Nadat ze in Nederland haar diploma voor huishoudster had gehaald, gaf ze volgens eigen zeggen met veel plezier les in Kashozi, Bukoba. Helaas heeft dit niet lang geduurd. Hoogtepunt voor haar was het werken in Kitwe en Isingiro, in de Ujamaa-dorpen van president Nyerere. Daar werkte ze drie jaar samen met de meisjes op het land en gaf ze voedingsleer in de dorpen. Hier was ze o.a. samen met Zr

Jeanne Simons. Haar laatste posten waren in Kipalapala, waar ze als gastvrouw in het hostel naast het Talencentrum van de Witte Paters werkte, en als pastoraal werkster in Sumbawanga.

In 1987 kwam Riek terug naar Nederland, in eerste instantie voor vakantie, maar later definitief. Hier woonde ze in de verschillende gemeenschappen van Esch, Den Bosch (missie-animatie), Huize Steenwijk en Sterksel. Met name haar snelle gekwetstheid en psychische gezondheid speelde haar parten.

Sinds 2005 woonde zuster Riek in Verzorgingshuis St. Jozefoord te Nuland, samen met een aantal andere Witte Zusters. Hier zat zij, ondanks de terugkerende depressies, goed op haar plek, heel de dag rondlopend met haar rollator met een groot Mercedes-teken voorop, zwaaiend naar iedereen. Als er iemand uit Boxtel of van haar familie kwam, was ze de ene keer wel spraakzaam en op het andere moment weer niet. Zelf keek ze met dankbaarheid terug op haar missionarisleven, ook al heeft ze door haar mentale gesteldheid veel moeten inleveren en zaken moeten loslaten. Dit jaar was zij 60 jaar geprofest als missiezuster. Riek was geen gemakkelijk persoon, noch voor zichzelf, noch voor anderen. Zij had echter een groot geloof in God, dat zij nu mag rusten in Zijn Eeuwige Vrede.

Wij danken de goede verzorging op afdeling Leonarda van Zicht op Nuland en ook Thea en de andere contactpersonen en medezusters die haar in de loop der jaren bezocht hebben. Ook danken wij Rita van der Heijden en Pastor Gert Groen voor hun goede klik met onze Zuster Riek.